

מ"ת 28837/04/14 - מדינת ישראל נגד שרון פיסחוב, גיא גרינשטיין

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 28837-04-14 מדינת ישראל נ' פיסחוב(עציר) ואח'

בפני	כב' השופטת עידית וינברגר
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. שרון פיסחוב (עציר) 2. גיא גרינשטיין (עציר)

החלטה

1. נגד המשיבים הוגש ביום 20.4.14 כתב אישום המייחס להם עבירות של חבלה במזיד לרכב (עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 + סעיף 29(א) לחוק) פגיעה כשהעברין מזוין (עבירה לפי סעיף 334 + 335(א)(1) לחוק + סעיף 29(א) לחוק) ותקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר (עבירה לפי סעיף 382(א) לחוק).

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיבים עד תום ההליכים.

2. על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 3.4.14 בשעה 14:20 או בסמוך לכך, נסעו המשיבים ברכב שכור מסוג יונדאי ברחוב אריה לויין בקרית שמואל. באותה שעה נהג במקום ליאור כהן (להלן: "המתלונן") ברכב מסוג סוזוקי. המשיבים חסמו את המתלונן באמצעות הרכב בו נסעו, ואז יצאו מרכבם ותקפו אותו. על פי הנטען, המשיב 1 הוציא מכיסו סכין ודקר את המתלונן בראשו, ואילו המשיב 2 הטיח בגופו בקבוק עשוי זכוכית. עקב כך נפל המתלונן על הרצפה, ואז בעטו המשיבים בגופו מספר פעמים. לאחר התקיפה, ניקבו המשיבים בסכין את צמיגי מכוניתו של המתלונן.

כתוצאה מהתקיפה הובהל המתלונן לבית החולים שם אובחן כסובל מחתך של כ- 2 ס"מ בקרקפת, המטומה תת עורית ופצע פרונטו-פריטאלי מימין, וכן חתך על גבי ירך שמאל ושפשוף על גבי ברך ימין.

3. לאור הסכמת הצדדים הורתי בהחלטתי מיום 27.4.14 על עריכת תסקירי מעצר למשיבים.

בהחלטתי מיום 27.5.14, אשר ניתנה בעניינו של המשיב 1 בלבד, בשל עיכוב בהכנת תסקיר המעצר למשיב 2, קבעתי כי אין בחלופה המוצעת כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב 1, ולפיכך הורתי על מעצרו עד תום ההליכים.

בתאריך 5.6.14 התקיים דיון בעניינו של המשיב 2, לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן, וכן דיון בבקשה לעיון חוזר שהוגשה מטעם המשיב 1.

4. אין חולק על קיומן של ראיות לכאורה וכתוצאה מכך אף על קיומה של עילת מעצר.

5. תסקירי המעצר בעניינם של שני המשיבים כוללים המלצה לשחרור לחלופות המעצר המוצעות, בפיקוח אנושי הדוק ובאיזוק אלקטרוני.

דין:

6. העבירה המיוחסת למשיבים הינה עבירה חמורה, המקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית, בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996.

7. בהחלטתי מיום 27.5.14 עמדתי על כך שהמשיבים שמרו בחקירתם על זכות השתיקה, ולפיכך לא סתרו את חזקת המסוכנות שמקימה העבירה המיוחסת להם. נסיבות התקיפה והרקע לה אינם ברורים, והדבר מקשה על הערכת המסוכנות.

עם זאת, מעדותו של המתלונן עולה כי הרקע לתקיפה המיוחסת למשיבים הינו, ככל הנראה, ניסיון להרתיעו מלהתרועע עם אדם אחר המוכר לתוקפים. לא אאריך בנושא, הדברים מפורטים בהחלטה.

עמדתי על כך שניתן ללמוד מחקירתו של המתלונן כי הוא חושש מהמשיבים, ולפיכך קבעתי כי קיימת עילת מסוכנות ספציפית וחשש משיבוש הליכי משפט.

8. בהחלטתי מיום 27.5.14 עמדתי על מדיניות המעצרים בעבירות של דקירה בסכין כפי שהיא עולה מהחלטותיו של בית המשפט העליון בבש"פ 139/10 **אדיר מנור נ' מדינת ישראל** (17.1.10) ובבש"פ 2181/94 **איליה מיכאלי נ' מדינת ישראל** (22.4.1994) ובש"פ 8148/12 **בנימין אסור נ' מדינת ישראל** (15.11.12).

9. כאמור, העבירה המיוחסת למשיבים הינה עבירה חמורה מאוד. התקיפה אירעה לאור היום, באמצע הרחוב, ואין חולק כי התנהגות כזו הינה התנהגות עבריינית ממדרגה ראשונה, שיש להתייחס אליה במלוא החומרה, בפרט בימים אלה בהם תקיפות תוך שימוש בסכין הפכו מכת מדינה.

עם זאת, כלל הוא, כי גם כאשר בעבירה חמורה עסקינן, ועל אף קיומה של עילת מסוכנות ברף הגבוה, שומה על בית המשפט לבחון אם יש בשחרור לחלופת מעצר כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב (בש"פ 4224/99 **מדינת ישראל נ' סעדה ואח'** (17.7.97)).

יש לזכור, כי מעצר עד תום ההליכים אינו "מקדמה על חשבון העונש", ובעוד שחומרת העבירה יש בה להצביע

על קיומה של עילת מעצר, אין בה כדי לשלול בחינת חלופת מעצר. בבוא בית המשפט להכריע בבקשה למעצר עד תום ההליכים, השאלה שעליו לבחון, הינה אם קיימת חלופה כלשהי, אשר תוכל לאיין את מסוכנותו של המשיב, ובכך להשיג את מטרת המעצר.

10. בעברו של המשיב 1, הרשעה קודמת אחת בעבירת שוד מיום 27.5.2007, שהתיישנה ביום 26.5.10 מאחר שנעברה בהיותו בן 15.5.

בעברו של המשיב 2 ארבע עבירות קודמות מתחום האלימות והרכוש.

11. עם זאת, למרות קיומו של עבר פלילי למשיבים, ובפרט למשיב 2, שוכנעתי כי קיימות בעניינם נסיבות המצדיקות בחינת חלופת מעצר קונקרטי. מתסקיר המעצר עולה כי המשיבים, חברי ילדות, הינם צעירים שגדלו בסביבה רווית עבריינות, ובשל קשיים עמם נאלצו להתמודד, נפלטו ממסגרות חינוכיות.

התרשמתי כי המשיבים מבקשים לערוך שינוי בחייהם, ונכונים לעשות כן. מסקנתי זו מבוססת, רובה ככולה, על התרשמתי לטובה מבני משפחותיהם של שני המשיבים, אשר נראה כי שמו להם למטרה לסייע למשיבים לשנות את דרכם, והם נכונים לסכן רבות, על מנת לאפשר שחרורם של המשיבים לחלופת מעצר.

12. אעמוד על התרשמתי מהמפקחים להלן, אך בטרם אעשה כן, אפנה בעניין זה לדברים שנכתבו על ידי בית המשפט העליון ביחס לשחרור לחלופת מעצר במקרים של עבירות חמורות, אף יותר מאלו המיוחסות למשיבים.

ראו למשל דבריה של כב' השופטת ברק-ארז בבש"פ 8148/12 **בנימין אסור נ' מדינת ישראל** (15.11.12):

"בסוגיה של הזמנת תסקיר לצורך בחינתה של חלופת מעצר התלבטתי. יש טעם רב בנקיטת זהירות ואף משנה זהירות בכל הנוגע לחלופת מעצר בעבירות אלימות, ולא כל שכן כאלה המערבות נשק קר. אכן, כפי שציין גם בית המשפט קמא, הכלל הוא, כי מי שקיימות לגביו ראיות לכאורה להוכחת מעשה דקירה, לא ניתן לאיין את מסוכנותו באמצעות חלופת מעצר, אלא בנסיבות חריגות ומיוחדות (ראו למשל בש"פ 139/10 מדינת ישראל נ' מנור (לא פורסם, 17.1.2010), בפסקה 7 וההפניות שם). עם זאת, סברתי שבנסיבות העניין, בהתחשב בכך שהעורר הוא אדם צעיר המנסה לשנות את אורחות חייו ובשים לב למכלול הנסיבות שאפף לכאורה את ביצוע העבירות (מבלי להקל בהן ראש), אין לשלול על הסף את האפשרות של חלופת מעצר. אכן, לעורר עבר פלילי מכביד, אך כאשר מדובר באדם המנסה לשפר דרכיו, וגם אם דרכו לקראת יעד זה אינה קלה, אין לדחות על הסף הושטת יד לעברו. הנושא יבחן כמובן בבית המשפט קמא, אשר יפעל לפי מיטב שיקול דעתו כאשר ידון בשאלה של חלופת המעצר עצמה."

ראו לעניין זה גם דבריו של כב' השופט רובינשטיין בבש"פ 1464/06 **מדינת ישראל נ' בילאל נאשף** (21.2.06):

"בסופו של יום, לא ראיתי מקום להתערבות בהחלטתו של השופט המלומד ביסודה, קרי, בעצם ההכרעה לכיוון של חלופה. תחילה ביקש אל נכון לבדוק, על-ידי תסקיר, את האפשרויות - שכן על פניו אין זה על פניו מן המקרים שבהם אין מקום לשלול בחינה של חלופה. השופט פעל תוך יישום הנחיית המחוקק בסעיף 21א לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996. אכן, דילמת ההתייחסות לעבירות חמורות מלווה

את בתי המשפט תדיר בעסקם במעצרים. האינסטינקט האנושי ממקד את הדברים בחומרת העבירה; קרי, אם ניטלו חיי אדם בעבירה חמורה, ראוי לו - על פי תחושה זו - שיעצר ויורחק מבני אדם ומסיכון הבריות בעבירה נוספת. כך גם לכאורה בעבירות חמורות אחרות, אף אם לא נסתיימו במוות. ועוד, התביעה, בראיית אינטרס הציבור, לשיטתה, מעוניינת על פי רוב לראות נאשמים בעבירות חמורות מאחורי סורג ובריח גם בעת ההליכים המשפטיים, כך שהציבור יהא פטור מחשש פגיעתם הרעה. ואולם, וכבר ציין בית המשפט זה לא אחת ולא שתיים, המחוקק לא בחר להשית את חומרת העבירה כעילת מעצר (ראו למשל בש"פ 699/04 נעיראת נ' מדינת ישראל (לא פורסם) השופט ג'ובראן, ועוד החלטות דומות רבות), אלא ציין עילות כמו מסוכנות, שיבוש, הימלטות מאימת הדין, וכן קבע חזקה סטטוטורית של מסוכנות בעבירות כגון בטחון, אלימות מסוגים חמורים וסמים (סעיף 21 לחוק המעצרים). אמנם, פשיטא שחומרת העבירה יכולה להוות אינדיקציה למסוכנות, ולהישקל בין שאר גורמים.

....בנידון דידן אכן ישנה מסוכנות סטטוטורית; השאלה לבחינה, כמצוות המחוקק שיש בה גם היגיון פנימי, היא האם הרים המשיב את הנטל להפריך את המסוכנות המחייבת מעצר ממש. אכן, אותו אינסטינקט אנושי שהזכרתי בעצם אולי תובע את המעצר כמקדמה על חשבון העונש; אך לא כן עמנו בדין, וכבר נקבע לא אחת כי אין המעצר על פי הדין מקדמה כזאת, אלא מטרתו מניעתית (בש"פ 8482/00 חמזה נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (השופט ג'ובראן); בש"פ 7200/97 מדינת ישראל נ' אבו דרסי (לא פורסם) (השופט שטרסברג-כהן)). ראו גם בש"פ 2464/97 עודה נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (השופט ביניש). ודוק: יש להבחין בין הדין במעצר, שבו חל כל האמור לעיל חל, ובין המשפט לגופו, שבו יהא על המותב - ופשיטא שאיני מביע דעה כלשהי על כך - לדון בסיטואציה בגדרי ההגנות שבחוק העונשין, תשל"ז-1977 (ראו בש"פ 2901/01 פלוני נ' מדינת ישראל)? (ההדגשה אינה במקור - ע.ו.)

באותו מקרה, דקר המשיב את הקורבן בלבו באמצעות סכין, ולאחר שנפטר הקורבן ימים מספר לאחר מכן, תוקן כתב האישום לעבירת הריגה.

תסקיר המעצר ובחינת החלופות:

בעניינו של המשיב 1:

13. תסקירי המעצר לשני המשיבים המליצו על שחרור לחלופת מעצר בפיקוח אנושי הדוק ובאיזוק אלקטרוני.

בהחלטתי הקודמת כתבתי כי המלצת שירות המבחן מעוררת קושי, לאור העובדה שקצין המבחן התקשה להעריך את המסוכנות כלפי המתלונן, על רקע חוסר שיתוף הפעולה. עודני סבורה כך, אלא שמאחר שהחלטתי לבחון את חלופת המעצר מתוך הנחה שקיימת מסוכנות ספציפית גבוהה למתלונן, אין בכך כדי למנוע את בחינת החלופה הקונקרטית המוצעת, בפיקוחם של מפקחים אחרים.

14. בדיון שהתקיים ביום 5.6.14 נחקרו שני מפקחים מוצעים נוספים, וביחס למפקח ניר פיסחוב, אחיו של המשיב, נטען כי מעתה יהיו שעות עבודתו כל יום מהשעה 04:00 עד השעה 08:30 בכל בוקר, ולפיכך יהיה בבית כל יום החל משעה זו.

15. המפקח המוצע בוריס נסימוב, בן 27, הינו בן דודו של המשיב 1.

נסימוב השתחרר זה עתה משירות צבאי מלא ביחידת המסתערבים של מג"ב. במהלך הדיון הוצגו לי חוות דעת טובות מאוד מטעם מפקדיו, המעידות על אופיו הטוב והצטיינותו בתפקיד אותו מילא במהלך שירותו הצבאי. אין

לו הרשעות קודמות, ובחקירתו העיד כי הוא אינו עובד כרגע, ומתחייב לא לעבוד עם תום ההליך הפלילי נגד המשיב. נסימוב העיד כי יעבור להתגורר ביחידת הדיור של האח ניר בבוסתן הגליל וכי הוא מתכוון להתחיל ללמוד בחודש אוקטובר הקרוב.

התרשמתי כי נסימוב מחויב כלפי המשיב, וכי הוא מהווה עבורו דמות סמכותית. עוד התרשמתי, כי לנסימוב עבר ללא רבב וכל עתידו לפניו, כך שלא יסכן אותו עבור המשיב, ולפיכך אני סבורה כי יהיה מפקח ראוי.

16. המפקח המוצע שמעון גבאי הינו חבר המשפחה, מתגורר בקרית ים, גרוש אשר שתיים מבנותיו מצויות במשמורת שלו. גבאי נחקר והעיד כי הוא עובד כסוכן מכירות ונוסע רבות, ולפיכך יוכל להגיע, בעת הצורך, על מנת לשמש כמפקח מעת לעת.

אמנם, נראה כי גבאי אינו פנוי לשמש כמפקח ראשי, לאור מצבו המשפחתי ועבודתו, אך מצאתי כי אין לפסול אותו כמפקח שיכול לעזור מעת לעת.

17. כל אחד מהמפקחים נשאל, בחקירתו הנגדית, על חקירות משטרה שהתנהלו נגדו בעבר.

נסימוב לא גילה תחילה כי נחקר בשנת 2011 בחשד להפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ורק לאחר שעומת מול הטענה הודה כי נחקר. עם זאת, לא מצאתי כי הדבר מעיד על חוסר אמינותו. ההסבר שנתן לכך שהשיב בשלילה לשאלה, מתקבל על הדעת.

18. כאמור, המלצת שירות המבחן היתה לשחרר לחלופת מעצר בבית אחיו של המשיב ניר, בפיקוח אנושי ובאיזוק אלקטרוני.

לאחר ששמעתי את המפקח הראשי המוצע, נסימוב, שוכנעתי כי יוכל לפקח על המשיב 1, יחד עם אחיו של המשיב ניר והמפקח הנוסף שמעון גבאי.

בעניינו של המשיב 2:

19. שירות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות פורצת גבולות מצד המשיב 2. עם זאת, לאחר שבחן את חלופת המעצר המוצעת סבר שירות המבחן, כי יש לשחרר את המשיב לחלופת מעצר. שירות המבחן ציין במיוחד את התרשמותו החיובית מהמפקח הראשי המוצע, דודו של המשיב שמעון סויסה, אותו מצא כדמות דומיננטית, חזקה, המסוגלת להוות עבור המשיב 2 דמות סמכותית ולשמש עבורו מודל חיובי להתפתחות תקינה. עוד ציין שירות המבחן, כי שמעון סויסה ואשתו הינם אנשים רציניים, אחראיים, המבינים את משמעות מעצר הבית ומביעים נכונות ורצון רב לפקח על המשיב.

20. החלופה המוצעת, בבית דודו של המשיב, שמעון סויסה, הינה בישוב חרמש, בצפון השומרון. מדובר בחלופה רחוקה מאוד מהמתלונן ומזירת האירוע. הישוב הינו יישוב מבודד, ורחוק מכל מרכז עירוני.

21. המפקח המוצע שמעון סוויסה, דודו של המשיב, משמש כקב"ט היישוב חרמש, ובשל עבודתו זו הוא נמצא רוב שעות היום בבית, או בתחומי היישוב.

סוויסה נשאל כיצד יפקח על המשיב אם ידרש לצאת באופן פתאומי מהיישוב בעקבות אירוע בטחוני, והשיב כי שנים רבות לא היה אירוע בטחוני ביישוב, וכי יש לו סגן שיוכל לסייע בידו. עוד ציין, כי במסגרת עבודתו הוא נמצא כל העת בתחומי היישוב.

סוויסה לא הסתיר כי בעבר נחקר שלוש פעמים במשטרה, כפי שעולה מהרישום הפלילי שהוצג בעניינו. תחילה לא זכר את החקירה במשטרת עכו, שכן לטענתו היתה בעקבות אירוע במסגרת עבודתו. מכל מקום, התיקים נסגרו מחוסר ראיות, ואין בכך שנחקר בעבר במשטרה כדי לפסול אותו מלשמש מפקח.

22. התרשמתי כי שמעון סוויסה הינו אדם בעל כריזמה, איש משפחה, שמשפחתו ומעמדו ביישוב הקטן בו הוא מתגורר חשובים לו מאוד, ומשום כך יוכל לשמש מפקח ראוי למשיב 2. שוכנעתי כי עבודתו של המשיב לא תפגע ביכולתו לשמש כמפקח, מאחר שכאשר הוא יוצא מביתו לשם ביצוע עבודתו, הוא נשאר בתחומי היישוב שהינו, לדבריו, ברדיוס של 3 ק"מ.

בנוסף, אשתו של סוויסה, מרגריטה, מפקחת מוצעת אף היא. בחקירתה התרשמתי כי היא אישה נורמטיבית, אינטליגנטית ומבינה את משמעות תפקידה כמפקחת.

23. אמו ואחותו של המשיב 2 נחקרו אף הן, לאחר ששירות המבחן המליץ לאשרן כמפקחות במידת הצורך.

התרשמתי כי אמו של המשיב, רחל סוויסה, הינה אישה חזקה, עצמאית ואינטליגנטית. בשל גירושיה מאביו של המשיב, לא היה בחזקתה החל מגיל 13. האם מודעת לחומרת העבירה המיוחסת למשיב, הביעה תחושת צער ותסכול על העובדה שלא הצליחה עד כה להוות דמות דומיננטית עבור המשיב, וטענה כי זו הפעם היא מרגישה, לאחר שדיברה אתו רבות, כי תוכל להשפיע עליו לשנות מדרכיו, וכי לא תאפשר לו לסכן את הסכום שהיא מוכנה כעת להפקיד כערובה לשחרורו.

24. רחל סוויסה הכחישה כי נחקרה בעבר במשטרה, והמשיכה להכחיש גם כאשר עומתה עם הרישום הפלילי בעניינה, ממנו עולה כי נחקרה 4 פעמים במשטרה בחשד לביצוע עבירות של היזק לרכוש, הפרת הוראה חוקית, איומים ותקיפת קטין. גב' סוויסה משוכנעת כי מדובר בטעות. יש להניח כי אין המדובר בטעות בדו"ח המרשם הפלילי בעניינה, אך אני סבורה כי הכחשותיה מצביעות על חוסר אמינותה. מדובר בחקירות שנערכו בשנים 1983, 1991, 1994 ו- 2004 - ולפיכך אני מייחסת את הכחשותיה לחוסר זיכרון בלבד, או לכך שלא הבינה, באותה עת, כי היא נחקרת בחשד לביצוע עבירה.

25. אחותו של המשיב, גרינשטיין דניאלה, אישה צעירה נורמטיבית, המתגוררת בקרית מוצקין. לא מצאתי בחקירתה דבר המצדיק פסילתה כמפקחת נוספת, כמי שתוכל להחליף את המפקחים העיקריים בעת הצורך. מחויבותה של דניאלה למאמץ המשפחתי ניכרת לעין, ואני סבורה כי תוכל לשמש מפקחת ראויה.

26. שוכנעתי כי מיקום החלופה המוצעת, ביישוב חרמש, בצירוף הפיקוח האנושי ההדוק, ובאיזוק אלקטרוני מהווה חלופת מעצר טובה, אשר תאיין את מסוכנותו של המשיב 2.

27. על כן, אני מורה על שחרורם של שני המשיבים ממעצרם בתנאים הבאים:

המשיב 1 ישהה בבית אחיו, ניר פיסחוב, במושב בוסתן הגליל (להלן: "הבית") בתנאי "מעצר בית" מלא בפיקוחם של בוריס נסימוב, האח ניר פיסחוב, ושמעון גבאי.

המשיב 1 יהיה נתון לפיקוח אלקטרוני, אשר הסדרתו מהווה תנאי לשחרור.

המשיב 1 יפקיד ערבון בסך 10,000 ₪ להבטחת תנאי שחרורו.

כן ימציא המשיב 1 ערבות צד ג', מטעם כל אחד מהמפקחים, ע"ס של 10,000 ₪, וזאת להבטחת התנאים שנקבעו בהחלטה זו.

אני אוסרת על המשיב 1 ליצור כל קשר, בין במישרין ובין בעקיפין, עם המשיב 2, עם המתלונן או עם כל אחד אחר מהמעורבים בפרשה.

28. המשיב 2 ישהה במעצר בית בבית דודו, שמעון סוויסה, ביישוב חרמש (להלן: "הבית") בתנאי "מעצר בית" מלא, בפיקוחם של המפקחים שמעון סוויסה, מרגריטה סוויסה, אמו רחל סוויסה ואחותו דניאלה גרינשטיין.

המשיב 2 יהיה נתון לפיקוח אלקטרוני, אשר הסדרתו מהווה תנאי לשחרור.

המשיב 2 יפקיד ערבון בסך 10,000 ₪ להבטחת תנאי שחרורו.

כן ימציא המשיב 2 ערבות צד ג', מטעם כל אחד מהמפקחים, ע"ס של 10,000 ₪, וזאת להבטחת התנאים שנקבעו בהחלטה זו.

אני אוסרת על המשיב 2 ליצור כל קשר, בין במישרין ובין בעקיפין, עם המשיב 1, עם המתלונן או עם כל אחד אחר מהמעורבים בפרשה.

ביחס למשיב 1, המליץ שירות המבחן לא לאפשר, בשלב זה, חלונות התאווורות, בפרט בשל העובדה שהחלופה המוצעת אינה מרוחקת מאוד ממקום מגורי המתלונן.

בשלב זה, מצאתי לנכון לא לאפשר חלונות התאווורות לאף אחד מהמשיבים.

הסדרת האיזוק, הפקדת הערבון והמצאת הערבויות הינם תנאי לשחרור.

המזכירות תמציא החלטה זו ליחידת האיזוק.

ניתנה ביום, י' סיוון תשע"ד, 08 יוני 2014, ונמסרה לצדדים במהלך הדיון ביום 8.6.14.